

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) L(44)

Štev. (Nº) 41

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

24 de octubre - 24. oktobra 1991

OB 29. OKTOBRU

Več kot 60 let smo se demokratični Slovenci doma in po svetu spominjali tistega 29. oktobra 1918, ko se je v preteklosti naš narod najbolj približal svoji državni samostojnosti. Ta mejnik, od zadnjih odločilnih političnih dogodkih, ostaja za nami.

Ko je ob koncu druge svetovne vojne zavladata nad Slovenijo diktatura komunistične partije, je tisoče Slovencev nastopilo pot begunstva. Vendar ti begunci niso reševali z begom le svojih življenj, a tudi številne vrednote, ki jih je nova oblast grozila uničiti in to tudi storila.

Že v begunskih taboriščih in kasneje v novih domovinah smo slovenski begunci ohranili celo vrsto dejavnosti, ki so v vsaki svobodni družbi nekaj normalnega, v od komunistov zasuznjeni Sloveniji pa so bile prepovedane in uničene. Tako smo v begunstvu od vseh začetkov obdržali svobodno šolstvo, svobodo tiska, svobodo združevanja, svobodno versko in kulturno življenje in tudi svobodno politično dejavnost. V emigraciji so se združile v Slovenskem narodnem odboru (SNO) nazorsko tako različne stranke kot Slovenska ljudska stranka (SLS), socialisti in liberalni demokrati. Kdor ima le še malo spomina, mora priznati, da so bili časi, ko je le v emigraciji živel svobodna slovenska družba, ki ni nikdar klonila pred komunističnim totalitarizmom. Čeprav v zdomstvu, je bila v oporo tudi zamejskim Slovincem na Koroškem in Primorskem v času, ko so se ti trdo borili za priznanje svojih pravic in je komunistična oblast doma postavljala partijske koristi pred narodne. Narod doma pa je bil vključen v brezpartijski marksističen sistem, kateremu je bila prva in glavna naloga boljševizacija Slovenije in uničenje vsakih sledi krščanske kulture in političnega pluralizma. (Kako bi se marsikomu odprle oči, ko bi danes v slovenskih časopisih ponatisnili članke in govore takratnih voditeljev Kidriča, Kardelja, Beblerja, Breclja, Pirjevca in drugih iz let po 1945).

Ko je partijski režim poveljeval le za komunistem zaslužne „heroje“ in je bila vsa slovenska zgodovina obravnavana le pod revolucionarnim vidikom, ko je človek imel vtis, da se je slovenska zgodovina pričela šele z zmago revolucije leta 1945, ko se ni omenjalo naših velikih moči, ki so izvedli politično osveščenost slovenskega naroda po letu 1848, ko se je omalovaževal in načrtno prikrival vpliv krščanstva na slovensko kulturo, smo v emigraciji o tem znova in znova pisali, govorili in učili. Ohranjali smo slovensko politično tradicijo skupno z drugimi vrednotami. Vedeli smo, da je tako prav in da bo resnica tudi v domovini nekoč prišla na dan. V oporo vseh teh vrednot slovenstva, ki smo jih rešili s seboj v begunstvo, smo obdržali in gojili tudi v zdomstvu naše običaje, ohranjali smisel za slovensko umetnost v vseh njenih vejah, skrbeli za ohranjanje našega jezika in gojili ljubezen do neminljive Slovenije. Med nami je vedno vihrala neomadeževana slovenska zastava in nam predstavljala upanje na svobodno in samostojno Slovenijo. Kaj krvi in trpljenja je bilo treba, da je končno tudi v Sloveniji izginila z zastave boljše-viška rdeča zvezda, simbol, pod katerim je bilo našemu narodu prizadetega več gorja kot pod polmesecem, kljukastim križem in fašističnim snopom skupaj. Kljub temu, da je proces deboljševizacije v nekaterih primerih počasen, smo prepričani, da je nepreklicen in dokončen.

Razumljivo je, da je bilo od vseh dejavnosti v emigraciji morda najtežje vztra-

jati prav v ohranjanju političnega dela. Vendar lahko rečemo, da je tudi v tem emigracija izpolnila svojo dolžnost. V letih totalnega enopartijskega terorja v Sloveniji je emigracija ohranjala politično delovanje v zdravem pluralizmu z upanjem, čeprav včasih tudi proti upanju, da bo tudi narod v domovini kdaj imel možnost živeti v svobodi in si „prosto voliti“ vero in postave.“

Kot nekaj simbol te naše vere v svobodno Slovenijo so bile v zdomstvu vsakoletne proslave slovenskega naroda praznika 29. oktobra in dneva slovenske zastave. Od prvih let naše naselitve v Argentini in drugod po svetu smo se leto za letom zbirali na teh praznovanjih, na katerih smo se spominjali predvsem naših javnih delavcev, učiteljev, odbornikov, duhovnikov, ki imajo neprecenljive zasluge, da Slovenija v svetu živi in se razvija. Ob praznovanju 29. oktobra smo leta obhajali enega najvažnejših in pomembnih mejnikov v naši zgodovini, ko se je naš narod otresel tisočletne moreče nemške nadoblasti, ki je ena stalnih nevarnosti za naš narodni obstoj. Z velikim upanjem smo Slovenci leta 1918 naredili pomemben korak na poti k dokončni uresničitvi slovenskega narodnega programa iz leta 1848, ki je postavil cilj združitev vseh dežel, kjer živijo Slovenci, v eno samostojno upravno enoto, državo. Čeprav 29. oktober 1918 ni izpolnil vseh naših upov, je bil vendar do zadnjih dogodkov v Sloveniji prav gotovo tako velik in pomemben mejnik v naši zgodovini, da je zaslužil praznovanje. Ker je eden najvažnejših simbolov vsega naroda prav narodna zastava, smo prazniku pridružili tudi počastitev naše slovenske zastave.

Ko se je zaradi svoje protinaravnosti in zaradi neustavljive človekove želje po svobodi, po zasluženju prelite krvi tolikih tisočev znanih in neznanih slovenskih mučencev za pravo svobodo in za pravo ceno človeka, pa tudi po prizadevanju svobodoljubnih in poštenih Slovencev doma in po svetu zrušil komunistični konstrukt v naši domovini, smo dobili nov, pomembnejši datum v naši zgodovini, 25. junij. Slovesna proglasitev samostojne svobodne države Slovenije je nov mejnik na narodovi poti. Ta dan je naš narod naredil odločilni korak do uresničitve svojega narodnega programa. Trdno upamo, da bo samostojna in svobodna država Slovenija, po besedah dr. Korošca pred več kot 65 leti, tako urejena, da bo privlačna za vse Slovence, ki žive zunaj njenih meja in da se bo nekoč le uresničila želja in pravica našega naroda, da bi vsi Slovenci živeli združeni v eni samostojni državi Sloveniji.

Tako je praznovanje 29. oktobra doseglo svoj namen in se njega vsebina prenese na dan, ki ga bodo svobodno izvoljeni zastopniki slovenskega naroda določili kot za slovenski narodni praznik. Z veselimi upanji pričakujemo, da bomo že prihodnje leto mogli ta dan slovesno praznovati skupno s svobodno in mednarodno priznano državo Slovenijo.

Marjan Loboda

predsednik Pripravljalnega odbora za proslavo slovenskega narodnega praznika 29. oktobra in dneva slovenske zastave

Vojska zapušča Slovenijo

Po napornih pogajanjih med predstavniki slovenskega Ministrstva za obrambo in zvezne vojske, se vojaki vendarle umikajo iz Slovenije. Čeprav je bilo sprava določeno, da mora zadnji vojak Slovenijo zapustiti do 18. oktobra, je bil nato rok podaljšan, saj gre za izredno zapleteno operacijo.

Do nekaterih zapletov je prišlo, ker vojska ni pravočasno poslala dogovorjenih ladij v koprsko pristanišče. Ker so se bali, da bi lahko prišlo do prevelike koncentracije vojske v Kopru, so slovenske oblasti zvezne vojake za nekaj časa zadržale v vojašnicah. Sicer pa poročajo, da predaja vojaških objektov in opreme poteka brez zapletov.

Koprsko luko je v ponedeljek zapustilo 1370 vajakov in blizu 200 neborbenih vozil. Vojaki so v Koper prihajali po skupinah in se nato vkrcali v ladjo vojne mornarice Galeb. Po izjavah armade naj bi se vojska v dveh do treh odhodih iz Slovenije umaknila najkasneje do petka. Načelno je dosežen tudi dogovor, da vojska ne bo pristala na hrvaškem ozemlju, ampak bo odplula v Tivat v Črno goro.

Miran Bogataj, namestnik slovenskega ministra za obrambo, je ob pogajanjih z vojsko za časopis Delo izjavil naslednje: „Umik poteka, kot je bilo načrtovano. Večjih zapletov doslej ni bilo. Tudi prevzem zaplenjenega orožja TO poteka brez večjih zapletov, prav tako pa tudi prevzem orožja in opreme v vojašnicah in na vlakovnih kompozicijah.“

Medtem pa si slovenska diplomacija prizadeva za to, da bi mednarodna javnost čimprej priznala mlado državo. Po pisanju francoske tiskovne agencije je švedska ministrica za zunanje zadeve Margaretha Ugglas izjavila, da utegne Švedska priznati Slovenijo, saj sta „naroda Slovenije in Hrvaške izrazila svojo voljo, vzrok da ju mednarodna skupnost še ni priznala, pa je, da bi to oviralo mirovna prizadevanja.“

Poudarila pa je, da Slovenija izpolnjuje veliko večino pogojev za priznanje, Hrvaška pa ne, ker se tam nadaljujejo boji, eden standardnih pogojev za priznanje pa je nadzor lastnega ozemlja.

Marko Jenšterle,

21. oktobra 1991, po telefaksu

Pismo predsedniku

Dne 14. oktobra 1991

*Predsedniku IS Republike Slovenije
prof. Lojzetu Peterletu
Ljubljana*

Cenjeni g. predsednik!

Iz vidika vašega skorajšnjega obiska, kjer se boste srečali s srcem in dušo politične emigracije, obveščam: 5. junija 1991 je slovenska Skupščina izglasovala zakon o državljanstvu, ki je postal veljaven 25. junija t. l. člen 41: „Osebe, ki jim je bilo odvzeto državljanstvo Ljudske RS in FLRJ po zakonu o odvzemu državljanstva, podoficirjem in oficirjem bivše jugoslovanske vojske, ki se nočejo vrniti v domovino, pripadnikom vojnih formacij, kot tudi osebam, ki so pobegnile v tujino po osvoboditvi (Uradni list FLRJ št. 86/46) in njihovi otroci, lahko pridobijo državljanstvo RS, če v enem letu od uveljavitve tega zakona vložijo prošnjo pri republiškem upravnem organu pristojnem za notranje zadeve.“

Zakon FLRJ 86/46 vsebuje sledeče pasuse: Člen 1:

„Vsi pripadniki raznih protinarodnih političnih organizacij in vojaških formacij, ki so bile v službi okupatorja (...četniki, domobranci, itd.), ki so se skupaj s sovražnikom umaknili z ozemlja Jugoslavije, se z njim do konca borili proti Jugoslovanski armadi in našim zaveznikom, sedaj pa živijo v inozemstvu, ter drugi pripadniki teh formacij, ki so državo zapustili že poprej, izgubijo državljanstvo FLRJ. Prav tako izgubijo državljanstvo FLRJ tisti, ki so pobegnili ali pobegnejo iz države po osvoboditvi.“

In še člen 2: „Izguba državljanstva po 1. členu tega zakona ima za posledico zaplenbo celotnega premoženja...“

RS z gori omenjenim čl. 41 formalno dejansko potrjuje veljavo zakona FLRJ, ki je krivičen. En bloc, z lažjo in brez vsake zakonske osnove odvzema temeljno človekovo pravico na državljanstvo. Oba zakona sta tudi žaljiva za lep del Slovencev, ker je govora o protinarodnih organizacijah in o službi okupatorju. Kot da

bi se vrnili v dobo enoumja!

Spomladi 1990 smo pričakovali v diaspori hitro popravo najhujših krivic, škode, ki jo je povzročila revolucija. Ta je bila na življenjih in materialni škodi vsaj 100 krat večja kot vojna škoda iz junija 1991, za katero dispora prispeva! Še najmanj smo pričakovali težav glede našega povratka in državljanstva, ki je s tem povezano. Kot sedaj stvari stoje, nam novi zakon nudi formular za prošnjo, da se povrne nekaj, kar je bilo vedno naše. Emigracija je ogorčena in ponižana za temeljno človekovo pravico, protipostavno odvzeto. Naj vlaga prošnjo?

Pri gornjem pa je seveda perfidno zakrit problem protipostavno odvzetega premoženja. Ako ostane v veljavi zakon FLRJ 86/46, povračila ne bo. Tragedija dela slovenskega naroda bo s tem popolna in dokončna. Dr. Janez Dular na naše prošnje popraviti zakon odgovarja: „Statuta zakona pač ni mogoče razveljaviti, ne da bi ga omenili oz. citirali vsaj njegov naslov, pa naj se z njim strinjamo ali ne.“ (127-17941; 26. 9. 91)

Dularjev pasus „pa naj se z njim strinjamo ali ne“ je pretresljiv, ker tako stališče do zakona FLRJ 86/46 ni sprejemljivo, še najmanj od ministra RS.

V emigraciji je naklonjenost do nove RS velika. V vseh bistvenih zadevah nova vlada uživa veliko solidarnost in podporo. Emigranti preveč potrpežljivo čakajo na povračilo moralne in materialne škode iz 1941/46. Obiski iz domovine so cenjeni in počaščeni.

Cenjeni g. predsednik! Gre za popravilo velikih krivic. Brez poprave istih ima komaj smisla govoriti o spravi in dobri, pristranski povezavi in odnosih tretje Slovenije z matico.

Protestiram proti omenjeni zakonodaji in pričakujem popravka. V zadevah državljanstva in s tem povezanega zaplenjenega premoženja je edina sprejemljiva rešitev proglasiti zakon FLRJ 86/46 za NEVELJAVEN!

S spoštovanjem

dr. Peter Urbanc,
Kanada

KREKOV SIMPOZIJ

V dneh od 17. do 20. septembra je v rimskem papeškem zavodu Sloveniku potekal vsakoletni simpozij, letos posvečen Janezu Evangelistu Kreku (1865-1917), začetniku katoliškega socialnega gibanja na Slovenskem. Simpozije že vrsto let prireja Slovenska teološka akademija. Doslej so se uvrstili Slomškov, Ivanoej, Trinkov, Sedejev, Missiev, Gnidovčev, Mahničev in Jegličev simpozij.

Rektor Slovenika in glavni organizator simpozijev dr. Maksimilijan Jezeršek je pozdravil predavatelje in udeležence ter poudaril pomen Kreka, ki so ga imenovali slovenskega Mojzesa. Izrazil je željo, da bi bil znanstveni simpozij o J. Ev. Kreku, ki je sledil načelom Leonove enciklike Rerum novarum, naš slovenski donos k slavjem ob njeni stoletnici.

Zgodovinarji in drugi strokovnjaki so Kreka, pomen njegovega dela in njegovo dobo osvetlili z najrazličnejših vidikov.

Biografski in bibliografski pregled (W. Lukan), pomen Kreka za slovensko zgodovino (V. Melik), Katoliška socialna doktrina od Leona XII. do danes (I. Štuhec), Govornik Krek — ljudski tribun (V. Potočnik), Krekova tradicija o slovenskem javnem življenju od njegove smrti 1917 do danes (J. Prunk), Začetki Krekovega delovanja med dijaki (M. Benedikt), Krek in žensko vprašanje (T. Mlinar), Krščansko-socialno gibanje v Avstriji (Ernst in Irna Bruckmüller), Katoliško gibanje v

Italiji (p. Vincent S.J.), Krek in slovensko katoliško gibanje (J. Pirc), Krekovo združništvo: teorija in praksa (A. Vidovič Miklavčič), Predstavitev delovanja posojilnice (S. Granda), Delovanje krščanske socialne zveze za Štajersko med prvo svetovno vojno (V. Rajšp), Krek in krščansko socialno gibanje na Primorskem (B. Marušič), Krekov odnos do socialne demokracije (F. Rozman), Krek in liberalizem (J. Perovšek), Krek in slovenska ideja (I. G. Godina), Krek in izseljenišvo (B. Kolar), Krek pedagog in prosvetni delavec (F. Oražem), Krekovo literarno delo (J. Zadravec), Je bil Krek modernist? (J. Sraka).

Referate treh odsotnih avtorjev so prebrali drugi: Krekova osebnost (J. Juhant), Krekova pisava (A. Trstenjak), Vrline in napake velikih ljudi (V. Brumen). Tri dni je delu simpozija sledil njegov pokrovitelj, nadškof dr. Alojzij Šuštar. Dne 18. sept. je vodil somaševanje na grobu sv. Cirila pri sv. Klementu. Naškof Šuštar se je nato z vso skupino udeležil splošne papeške avdiience, kjer je Janez Pavel II. v slovenščini posebej pozdravil udeležence simpozija.

Krekov simpozij se zaradi široke tematike in njene strokovne obravnave uvršča med pomembne kulturne dogodke tega leta, zlasti glede na stoletnico socialne enciklike Rerum novarum.

(po Katoliškem glasu)

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Te dni prisostvujemo zanimivemu in vzporednemu odvijanju dogodkov na dveh frontah. Po eni strani delavski borbi za ohranitev produktivnih obratov, ki jih država kar po vrsti prepušča v privatne roke. Po drugi strani pa, v zvezi s temi privatizacijami, tiho borbo v osrčju vlade, ki pa bi mogla imeti v bližnji bodočnosti močan odjek v javnosti.

KDO UKAZUJE?

Pomudimo se nekoliko pri tej pozornici. Jasno je, da so v vsaki vladi notranja nasprotja, nesporazumi, različna gledanja na probleme in njih rešitve. To je povsod po svetu; to je bilo v modi pri radikalih, a ima še močnejši prizvok v sedanji peronistični vladi.

Odkar je Menem prišel na oblast, se ta notranja vojna nikdar ni nehala. V to so zapletene razne skupine; najbolj poznane so skupine „rdečih“, ki so jih skoraj popolnoma odrinili od krmila države; in pa skupina „svetlomodrih“, ki je zmagovito ostala pri tem krmilu. Pa tudi v tej skupini ni vse mirno in njeni občasni zavezniki „brez barve“ imajo svoje nenehne težave. Tak je primer gospodarskega ministra. Cavallo, ki ima skoraj neomejeno oblast, od časa do časa zaide v težave.

Ta je sedanji primer. Le v tem je razlika, da ima sedaj trenje s samim predsednikom države. Kaj je vzrok? Prav privatizacije. Cavallo ima svoj načrt, ki sicer predvideva hiter, a vendar „previden“ pohod. Zato je zatrdil, da bodo privatizacije izvedene „do konca leta 1993“. Ko je Menem to izvedel, je zagorelo; on namreč trdi, da morajo biti privatizacije izpeljane do konca leta 1992.

Je ves problem med predsednikom in ministrom le rok za privatizacije? Bistri opazovalci trdijo, da ne. Gre za nekaj globljega. Menem nenehno računa na ustavno spremembo in možnost, da leta 1995 znova kandidira za predsednika. Cavallo pa se ne ozira na ustavo in njeno reformo, pa z isto vnemo tudi teži po predsedniški kandidaturi v letu 1995. Seveda oba v sklopu peronistične stranke. In še kdo drugi.

Da je mera težav popolna, se skupina „svetlomodrih“ izredno trudi, da bi se vrnil v vlado bivši minister za javna dela Dromi. Ta je bil znan, ker so se pod njegovim nadzorstvom izvedla prve privatizacije: Aerolíneas in pa telefonska družba. Cavallo tega noče, ker ena in druga privatizacija še sedaj belita vladne glave zaradi številnih nerešenih točk. Prevelika hitrica včasih ni dobra. In še končni kamen spotike: v vlado se bo vrnila tudi Alsogarayeva hčerka Marija Julija, ki je izstopila iz liberalne stranke. Ona je privatizirala telefonsko družbo.

Minister se enega in druge brani. In tu je odgovor na vprašanje: kdo ukazuje? Jasno je, da predsednik. A ta prav tako ne sme pozabiti, da je velik del volilnega uspeha zasluga ministra. In da ima stabilizacija vsaj delno trdnost in sloves zaradi resnosti tega strokovnjaka. Če kak nesporazum med enim in drugim pride v javnost, nobenemu ne koristi. Najmanj pa državi, ki se prav v tem trenutku poteguje

V prostorih Društva slovenskih pisateljev so v četrtek, 17. oktobra, predstavniki založb na tiskovni konferenci predstavili ta zbornik. Poleg množice časnikarjev so se tiskovne konference udeležili še eden od ustanoviteljev SKA Ladislav Lenček, pater Bogomil Remec, dr. Franc Leben in drugi. O izidu knjige so poročali vsi glavni časopisi.

M. J.

za znižanje zunanjega dolga pri mednarodnih finančnih ustanovah.

KAM PLOVEMO?

Seveda je popolnoma razumljivo nezaupanje Mednarodnega denarnega fonda do argentinskih oblasti. Kljub vsem priznanjem in čestitkam, ko pride trenutek resne besede in konkretnih korakov v smeri znižanja dolga, ne pomenijo toliko nameni kot pa realnost. In ta kaže, da Argentina še daleč nima urejenega svojega gospodarskega stanja.

V čem je problem? Po eni strani je finančni. Država še vedno ni spravila v red svojih računov. Ni deficita, nasprotno ima prebitke, a ne, ker bi se v zadovoljivi meri znižali stroški in povečala davčna nabirka, marveč ker zaradi privatizacije pride v državno blagajno dovolj denarja, da je račun pozitiven. To pa ni varno, ker enkrat se bodo ti dragulji, zadnji spomin na lepe stare čase, končali. Nič več ne bo mogoče prodati in kaj bo tedaj? Po drugi strani pa, ker bi ta izkupiček (kot smo svoj čas zapisali) država morala uporabiti za investicije na produktivnem področju, da povzroči potreben razmah gospodarstva, in na socialnem področju, da prepreči trenja in izbruhe, ki lahko povzročijo brodolom celotnega načrta.

Tega se zunanji upniki dobro zavedajo in nočejo „blagosloviti“ znižanja dolga, dokler ne bo jasno, da je država na pravi poti, od katere se ne bo ločila po sili notranjih razmer. To pa seveda ne gre v račun predsedniku, niti ministru. In moti medsebojno razmerje obeh. To seveda ne bo zašlo v krizo pred skorajšnjim predsednikovim potovanjem v ZDA. Lahko pa pride do kakih sprememb potem. Zlasti še, ker bodo tedaj že za nami volitve v posameznih provincih, ki bodo jasno pokazale, kakšen je celoten položaj v državi. Peronizem se mora zresniti. Po zmagi radikalov v Chubutu bo peronizem baje poražen tudi v Salti, kjer provincijska stranka, v rokah bivšega vojaškega guvernerja, prednjači na vseh anketah. Kaj drugje, se bo še videlo. Po volitvah pa bodo pričeli tudi notranji premiki v strankah, kar se pri radikalih že delno dogaja.

PREVEČ KANDIDATOV

Omenili smo že, da se precej parov oči ozira na letnico 1995. Poleg predsednika in gospodarskega ministra se med peronisti uvrščajo na listo kandidatov še podpredsednik in novoizvoljeni buenosaireski guverner Duhalde, pa mendoški guverner Octavio Bordón. Ta bo za nekaj mesecev odšel v ZDA in se po povratku z vso silo vrgel v politično delovanje v stranki, s pogledom na leto 1995.

Med radikali nuja ni nič manjša. Sedaj so zašli v čuden položaj. Mnogi so se pulili za vodstvo stranke, doler je Alfonsín zasedal ta položaj. Ko pa je izjavil, da se umakne, so vsi kandidati izgubili veselje. Seveda, kot smo predvidevali, sedaj Alfonsín izraža željo, da bi bil predsedniški kandidat leta 1995. Za to mesto pa je že nekaj zapisanih: cordobski guverner Angeloz, ki nikdar ni obupal nad uspehom in pa vodja radikalov v prestolnici Fernando De la Rúa, ki sicer malo govori a veliko upa. Eni in drugi navezujejo stike, iščejo zaslombo in štejejo zveste, da bi videli, kam veter vleče. Če smatramo, da do odločilnega trenutka manjkajo še štiri dolga leta, je to vsekakor blazno pretiravanje. A politika je taka. Žalostno pa je, da se marsikak položaj v sedanosti, ki globoko prizadeva usodo ljudstva, rešuje z vidika dogodkov, ki se bodo odvijali čez štiri leta.

Kdo ovira priznanje in zakaj?

Znani italijanski katoliški tednik Famiglia Cristiana prinaša v zadnji številki daljšo reportažo o dogajanju v Jugoslaviji, zlasti še v Dalmaciji in Istri, kjer živi italijanska manjšina. Prispevek je napisan precej objektivno, saj napadalce na armadni in srbski strani jasno razlikuje od hrvaških obrambnih sil. Reportažo zaključuje poseben članek z naslovom Chi non vuole la pace — Kdo noče miru. Avtor članka se opira na izjave nekega visokega prelata in opisuje, kako v vatiškanskem državnem tajništvu zelo pozorno spremljajo vmešavanje evropskega prostozidarstva v krizna žarišča na Balkanu, posebno še v (bivšo) Jugoslavijo. V Vatikanu so prepričani, da je vsaj pet od sedmih ministrov držav Evropske skupnosti včlanjenih v prostozidarske lože. Ravno ti ministri naj bi nasprotovali osamosvojitvi Slovenije in Hrvaške, kjer je večina prebivalstva katoliške vere in kjer imajo krščanski demokrati in njim sorodne politične organizacije precej vpliva. Avtor v nadaljevanju piše, da se v Vatikanu zavedajo, kako so prostozidarji izdelali pravi načrt za prodor v bivše komunistične države. Njihove lože naj bi prek evropskih socialistov skušale pridobiti bivše komuniste, ki naj bi si nato v okviru socialistične internacionale ustvarili novo politično devištvo.

V teh državah naj bi financirali celo vrsto novih laičnih gibanj z namenom, da bi čimbolj ovirali nastanek strank, ki bi se sklicevale na krščanski socialni nauk in krščanske vrednote. Prisvojili naj bi si tudi dobršen del tiska. V Jugoslaviji naj bi tako na primer beograjski dnevnik Politika in časopisje, ki zagovarja Miloševićeva stališča, že prejemale izdatno prostozidarsko finančno podporo. Prostozidarji naj bi sprožili tudi velikopotezno propagandno kampanjo, s katero bi dokazovali, da je prišlo do razkroja vzhodnoevropskega komunizma izključno po zaslugi liberalnih in laicističnih idealov,

medtem ko naj bi krščanske vrednote ne odigrale nobene bistvene vloge. Cilj vse te prostozidarske strategije naj bi bil po Vatikanu predvsem ta, da bi katoličani na Vzhodu ostali v manjšini in da bi se ohranila sedanja ureditev Evrope, čeprav za ceno krvavih spopadov.

Članek se končuje z ugotovitvijo, da so se v vzhodnoevropskih državah, kot so na primer Češkoslovaška, Madžarska, Romunija, Poljska in tudi Jugoslavija, že aktivirale nekatere lože. Glede Jugoslavije avtor opozarja na pisanje ljubljanskega Dela, ki je 26. junija 1990 objavilo vest, da je italijanski zunanji minister De Michelis svetoval svojim jugoslovanskim sogovornikom, naj čim prej dovolijo obnove prostozidarstva, s čimer se bo možnost tujih investicij v državi povečala. Isto novico je v Italiji objavilo glasilo vedomске nadškofine La vita cattolica in doslej je še ni nihče zanikal.

A. B.
Slovenec, 2. oktobra

Izšel „Debeljakov zbornik“

Leto dni po simpoziju o dr. Tinetu Debeljaku, ki je bil oktobra 1990 v Škofji Loki, je zdaj izšla tudi knjiga z naslovom Domovina in svet, v njej pa so zbrani referati, ki so bili predstavljeni na omenjenem simpoziju. Knjigo so skupaj izdale založba Karantanija iz Ljubljane, Slovenska kulturna akcija (Buenos Aires) in Katoliško središče Slovencev po svetu. Uredil jo je Marko Jenšterle, z referati pa sodelujejo Tine Debeljak ml., dr. Helga Glušič, Ladislav Lenček, Alojzij Rebula, France Pibernik, dr. Irene Mislej, Marko Jenšterle, dr. Vilko Novak, dr. Stanko Janežič, France Planina in dr. Taras Kermauner (z obširno študijo o Črni maši).

NEKAJ O TOLARJU

Ime tolar se je prvič pojavilo na Češkem, kjer so grofi von Schlik, lastniki srebrnega rudnika v dolini sv. Joahima (=Joachimsthal, odtod taler) pričeli kovati leta 1518 srebrnjake v vrednosti goldinarja. Kasneje je ime postalo svetovna denarna enota. Leta 1566 je bil priznan kot državni nemški denar. Vsak kovanec je vseboval 25,984 gr. srebra. S časom se je ime spreminjalo: daler, daaller, taller, dollar itd. Do 18. stoletja so v Nemčiji veljali kot službeni denar, vendar so počasi postali bolj okrasni kovanci za darila. Okoli leta 1750 jih je na Pruskem zamenjal graumanski taler, ki je vseboval manj srebra. Ta je v 19. stoletju osvojil celo Nemčijo in je veljal do leta 1907 kot zakonito plačilno sredstvo v vrednosti 3 zlatih mark.

Novi slovenski tolar (po telefaksu poslal Marko Jenšterle).

MIRKO VASLE

SLOVENCİ IN ŠPORT

Zaradi napada jugoslovanske vojske na Slovenijo nismo nekaj časa poročali o športnem delovanju v Sloveniji, ki se kljub vsemu nadaljuje.

Zato bomo v tej številki poročali o končnih rezultatih raznih turnirjev prejšnje sezone, to se pravi še pred vojno, v kratkem pa o novem položaju slovenskega športa.

NOGOMET

Končala so se razna športna prvenstva v prejšnji Jugoslaviji. Med drugimi tudi v nogometu.

V I. Zvezni nogometni ligi se je ljubljanska Olimpija komaj rešila izpada. Končno se je uvrstila na zelo revno 14. mesto s 30 točkami. Igrala je 36 iger, od katerih je dobila 14; 3 izenačila, ostalih 19 pa je izgubila. Zabila je 41 golov, dobila pa jih je 60. Novi prvak je postala Crvena zvezda iz Beograda, ki je tudi evropski prvak (v Bariju je po enajstmetrovkah premagala Olympique iz Francije). Na drugo mesto pa se je uvrstil zagrebški Dinamo. Iz lige pa so izpadli Budućnost iz Titograda, Sloboda iz Tuzle ter Spartak iz Subotice.

V II. Zvezni nogometni ligi sta se uvrstila na prvi dve mesti Zagreb ter Vardar iz Skopja in tako postala prvoligaša.

V medrepubliški ligi — Zahod so se vse slovenske ekipe Izola, Maribor, Branik ter Koper uvrstile na sredino lestvice. Zgodilo se je prvič, odkar obstaja ta turnir, da ni izpadla nobena slovenska ekipa.

V slovenski ligi je zmagal Rudar iz Velenja. Izpadla pa sta Elan iz Novega Mesta ter Partizan Hmezd iz Žaleca.

RAZNO

V hokeju na ledu je zopet prvak Medveščak iz Zagreba. Druga je bila Olimpija, tretja pa Jesenice.

V vaterpolu se je kranjski Triglav spet uvrstil v 1. A Z. V. L. Z veliko prednostjo je zmagal v 1. B Z. V. L.

V rokometu pri ženskah je Belinka Olimpija izpadla iz 1. A ZRL.

Pri moških je napredoval v 1. A ZRL Pivovarna iz Laškega.

NAMIZNI TENIS

V Mina Clavero, Córdoba, se je odigralo državno prvenstvo za leto 1991 v namiznem tenisu. Sodelovalo je nad 300 igralcev iz vse Argentine.

Pri veteranih nad 50 let je odlično igral naš rojak Roman Piber iz Ramos Mejije ter dosegel drugo mesto.

Prav tako je v otroški kategoriji dosegla 2. mesto njegova hči Karolina Piber.

Jugoslavije tudi formalno ni več

Na tiskovni konferenci 18. oktobra, ki so jo pripravili takoj po vrnitvi slovenske delegacije iz Haaga, sta predsednik Predsedstva RS Milan Kučan in zunanji minister dr. Dimitrij Rupel obvestila javnost o poteku mirovne konference o Jugoslaviji.

Kučan je omenil predlog rešitve jugoslovanske krize, ki ga je lord Carrington posredoval predsednikom vseh republik. Gre za ukrepe, ki vsebujejo bodoče povezave med suverenimi in neodvisnimi republikami z mednarodno identiteto za tiste, ki si to želijo, nato nadzor zaščite človekovih pravic, nespremenljivost meja ter vključevanje Evrope, kjer je to potrebno. Kučan je poudaril, da je v kljubovanju tem ukrepom srbski predsednik Milošević ostal sam, saj je strinjanje z njimi izrazil tudi črnogorski predsednik.

Pred konferenco se je v novozvočnosti lorda Carringtona, odposlanca Cyrusa Vancea in predsednika ministrskega sveta ES van den Broeka, sestalo predsedstvo SFRJ in na zahtevo evropskih pogajalcev takoj ukazalo prekinitev ognja na vseh kriznih področjih.

Vsekakor je bila slovenska delegacija z dogajanjem v Haagu zadovoljna. Minister Rupel je ugotovil, da sedaj samo še ena republika bivše Jugoslavije govori o ohranjanju države, pet pa jih je že spoznalo, da Jugoslavije, kakršna je bila, ne

bo nikoli več. „Danes je možno videti še zadnjo skupinsko sliko jugoslovanskega predsedstva, saj odslej te države tudi formalno ni več,“ je dejal zunanji minister Rupel.

Slovenije je kot samostojna in suverena država pripravljena sodelovati z drugimi suverenimi in neodvisnimi državami, ne pristaja pa na skupni institucionalni okvir; na področju gospodarstva pristaja le na sodelovanje v svobodni trgovini.

Ljubljana, 18. oktobra (STA)

HELP CROATIA NOW!

V dnevniku Clarín je bil 20. oktobra priobčen daljši članek Yugoslavia — la guerra del odio, v katerem O. R. Cardoso, posebni reporter časopisa na Hrvaškem, opisuje vojno stanje med Hrvaško in Srbijo, deloma pa se obrača tudi na Slovenijo. Zgleda, da o nekaterih točkah ni dobro obveščen, ko na primer med drugim pravi, da „krščanskodemokratska vlada v Ljubljani... noče skrbeti za hrvaške begunce.“

Naj navedemo zadnje podatke Rdečega križa, ki ravno o teh hrvaških beguncih v Sloveniji pravi:

da jih je bilo do 21. oktobra vsega skupaj v Sloveniji 20.468; da vsi dobivajo zastoj hrano, stanovanje in denar — in sicer več kot slovenski brezposelni. Tudi je v Sloveniji v teku velika nabirka za Hrvaško — npr. v časopisu Slovenec notranja in mednarodna nabirka pod geslom Help Croatia now!

Slovenska meja

DOBOVA — Odprli so novo mejno kontrolno postajo na slovensko-hrvaški meji. Je ta že deveta točka, na premiku imajo predvsem nalogo zadrževati ilegalni prestop v zahodno Evropo prebivalcev iz afro-azijskih držav.

Srce in roke za Slovenijo

Srce slovenske župnije v Stuttgartu bije za domovino. Najlepši dokaz za to trditev je zavzetost njenih članov s težko preizkušeno deželo pod Triglavom. V zadnjih dveh mesecih so zbrali 150.000 DM v pomoč Sloveniji. V nedeljo, 29. septembra, so to vsoto slovesno izročili Tomažu Kunstlju, ki je tajnik predsednika slovenske vlade Lojzeta Peterleta. Ob tej priliki se je zbralo k Slovenskem večeru v Esslingenu pri Stuttgartu nad 300 rojakov. Navzoči so bili trije nemški gostje: Egon Griessmeier kot zastopnik württemberske Caritas, Alfons Frynys ko zastopnik Katoliškega urada v mestu Esslingen ter karajevni namški župnik Gustav Nikel.

Navzoče je naša socialna delavka Doroteja Olak takole nagovorila: „Nocojšnji večer je posvečen domovinski misli in ljubezni do tistega, kar je našega. To ljubezen do domovine bomo dokazali z našim skupnim darom Sloveniji z željo, da vsaj malo lajša bolečine vojnih posledic.“

Sledil je kratek spored. Dr. Marko Dvorak je razložil simboliko nove slovenske zastave, ki je visela na odru. To je potem župnik Turk blagoslovil z besedami: „Vsemogočni in večni Bog: ti si luč resnice (bela barva), ti si beseda zvestobe

(modra barva), ti si moč ljubezni (rdeča barva)! Blagoslovi to zastavo naše drage domovine, da bodo njeni simboli naši življenjski vodniki doma in po svetu. Naj veselo plapolata nad slovensko zemljo, nad slovenskim morjem in pod slovenskim nebom (o grbu). Naj oznanja mir, svobodo in bratsko vzajemnost deželanov pod Triglavom!“

Med blagoslovom zastave se je vsa dvorana dvignila in v sveti tihoti prisluhnila besedam blagoslovitelja. Prav tako svečano in tiho je bilo v dvorani tudi ob poslušanju pesmi „Slovenski nagelj“, ki je nastala v Stuttgartu in ob novi slovenski himni s plošče koroškega Gallusa.

Po izročitvi čeka v vrednosti 150.000 DM Peterletovemu zastopniku Kunstlju je pevski zbor Domači zvon pod vodstvom organista Damjana Jejčiča izrazil našo zvestobo do domovine s pesmima „Domovina, mili kraj“ in „Eno devo le bolj ljubil“. Zatem je prevzel besedo Tomaž Kunstelj, ki je na kratko prikazal sedanje stanje v domovini. Njegova beseda je bila resna, a sočna in polna optimizma. Na vprašanja, ki so mu jih postavili poslušalci po nagovoru, je odgovarjal zavzeto in prizadeto, da smo imeli občutek, da stoji pred nami mož, ki živi za Slovenijo.

DINAMIKA NADALJNJEGA PROCESA

Dr. Jože Pučnik, predsednik koalicije DEMOS:

Vpr.: Kakšna bo vsebina novega koalicijskega sporazuma?

Odg.: V DEMOS-u ostaja šest strank. Kot kaže je vprašanje kontinuitete Pirnatove stranke, če jo smem tako imenovati, kongres zadovoljivo rešil. Nastala je nova politična skupina, ki je v nedeljo izvolila Igorja Bavčarja za koordinatorskega. Takoj ko sem bil o tem informiran, sem ga takoj v ponedeljek zjutraj na sestanek Sveta DEMOS-a povabil kot predstavnika te koordinacije, in sicer z dvema namenoma. Prvi je bil ta, da sem v imenu DEMOS-a hotel poudariti interes za nadaljnje sodelovanje. Motivi za to so jasni. Gre za večino v parlamentu. Meni takrat in mi tudi v tem trenutku še ni povsem jasno, koliko poslancev je na njihovi strani, kar bi seveda lahko ogrozilo DEMOS-ovo večino v parlamentu. To so bili ti stvaren, političen, da ne rečem egoističen razlog. Drugi razlog pa je bil, da se pogovorimo o obliki nadaljnjega sodelovanja. S tem se se vsi člani Sveta strinjali. O tem povabilu se sicer nisem z nikomer posvetoval.

Igor Bavčar ostaja član Sveta, dokler ne spremenijo statuta te nove politične skupine. Bavčar ne predstavlja stranke. Niti z besedico ni omenil, da morebiti reflektirajo na kontinuiteto SDZ, ampak so do nadaljnjega politična skupina. Jaz sem nato v nadaljevanju sestanka ta naziv tudi zelo dosledno uporabljal: predstavnik politične skupine. Torej govorimo o šestih strankah in eni politični skupini.

Rečeno je bilo, da bo ta politična skupina podpirala bistvene točke DEMOS-ovega programa. Spomenka Hribar je omenila še neke pogoje. Vse to meni ni zadoščalo in tudi ostalim članom verjetno ne, zato sem dal pobudo, da se sestavi ožja komisija, ki naj natančneje določi, kaj še hočemo skupno realizirati skozi parlament oziroma kje je sploh še možen sporazum.

Kar zadeva formiranje te komisije, ki naj bi se sestala že v začetni prihodnjega tedna, sem predlagal, da so v njej predsedniki vseh strank in predsednik-koordinator te politične skupine, kot se uradno imenuje. Moje stališče je, da je treba te stvari natančno določiti, da je potrebno sporazum med strankami podpisati in se ga tudi držati. Gre za čisto menegersko zadevo. S tem je bil ta del programa v Svetu DEMOS-a končan.

Vpr.: Menda ste se o kadrovskih vprašanjih zelo malo pogovarjali.

Odg.: Sploh nič.

Vpr.: Ali to pomeni, da so se duhovi pomirili?

Odg.: Gre za neke stvari, ki so bile dogovorjene že na prejšnjih dveh sejah DEMOS-a. Čakamo na iniciativo predsednika vlade. On ima politično polnomočje. Proste roke v teh primerih, gre za neke manjše premike v vladi. On ima v tem smislu zeleno luč, zato naj izbere samo še ustrezen trenutek. Struktura reorganizacije vlade naj bi po dogovoru v DEMOS-u sledila sprejetju ekonomskih zakonov, kar se zavlačuje. Zadeva nekoliko visi v zraku. Potrebno je počakati dva, kvečjemu tri tedne, da vidimo kako je, potem pa je za uveljavljanje teh zakonov potrebno iskati druge poti.

Vpr.: V soboto in nedeljo sta se na

kongresu SDZ izoblikovala dva bloka in znotraj teh pravzaprav tudi dve orientaciji. V Pirnatovem so bili to kompromisari in tisti z očitno brezkompromisno orientacijo, znotraj Ruplovega bloka pa tudi dve orientaciji glede na opredelitev do DEMOS-a. Kakšna je vaša napoved nadaljnjih dogodkov oziroma politične orientacije?

Odg.: Torej, SDZ je stranka, ki je izvolila svojega predsednika, ostala pa je neka politična skupina, ki ji rečemo Ruplova ali Bavčarjeva. Kot veste je v tej skupini prišlo do spora. Prihodnost bo odvisna od povsem političnih interesov. Ni mi jasno, kaj pravzaprav ta skupina hoče, kakšen naj bi bil njen značaj, karakter, smer stranke, ki jo skušajo ustanoviti. Dinamika nadaljnjega procesa bo odvisna od tega, ali se bo za sodelovanje možno dogovoriti znotraj DEMOS-a, ali pa se bodo s svojimi poslanci od DEMOS-a povsem odmaknili. V bistvu gre za nek absurd. Kot pravijo, je prišlo do razcepa zaradi kritike dela v DEMOS-u. Resnični razlogi tičijo nekje drugje. Zdaj so pripravljeni sodelovati v DEMOS-u. Jaz bi jih najraje vprašal, kaj sploh hočejo, pa si tega ne morem dovoliti. Treba je konkretizirati, v čem želijo sodelovati v DEMOS-u, saj trditev „sodelujemo v Demosu“, še nič ne pove, treba je definirati, skleniti določeno pogodbo o sodelovanju, pa čeprav samo začasno. Če ne bodo hoteli sodelovati, so seveda izven DEMOS-a. Neskleniti neko določeno pogodbo o sodelovanju, pa magari samo začasno. Če pa oni ne grejo v nobeno obliko sodelovanja, so izven Demosa. Ne moremo pa biti v DEMOS-u in hkrati ne podpirati politike DEMOS-a, češ da se je treba konkretno dogovarjati, temu pa sledi odločitev. To bi bila čista kalkulacija interesov.

Vpr.: Zavzemate se za nov volilni zakon, ki bi moral čimprej stopiti v veljavo. Ali ta vaš interes izvira iz ogroženosti DEMOS-a?

Odg.: Indirektno ja. Direktno pa gre za to, da mora država, v kateri politični razvoj kaže na to, da bi lahko prišlo do ohromitve funkcioniranja sistema, imeti pripravljen instrument, da lahko izvede nove volitve. Glede na dinamiko na političnem prostoru je mogoče sklepati, da lahko v enem mesecu, v treh ali dvanajstih mesecih pridemo v situacijo, ko bodo volitve nujno potrebne. Ne vem sicer kdaj. Trenutno sistem še funkcionira, ampak že naslednja glasovanja v parlamentu bodo pokazala, kdaj lahko volitve pričakujemo. Država mora imeti instrument, s katerim bodo politiki vrnil mandati in s katerim bo uveljavljena volja volilcev. Torej, meni gre predvsem za to.

Seveda pa je vprašanje volitev indirektno povezano tudi s situacijo v DEMOS-u. Glede na premike mi ni jasno, ali bo Ruplova politična skupina podpirala DEMOS-ovo politiko ali ne. Izjave je treba jemati z veliko skeptiko in zato težim za tem, da bi prišlo do podpisa neke pogodbe, da bomo vedeli, pri čem smo. Če tega ne bo mogoče zagotoviti, ostaneta dve možnosti: preureditev vlade ali pa nova vlada s širšim političnim spektrom.

Vpr.: Zavzemate se za referendum o novi ustavi.

Odg.: Ja, zavzemam se za čim hitrejšo

sprejetje nove ustave. Optimalno bi bilo sprejetje v parlamentu, če to ni mogoče, je treba izvesti referendum. Ne smemo več mesece in mesece čakati.

Vpr.: Kakšen odstotek bi bil potreben za sprejetje nove ustave?

Odg.: To določa zakon. Moj predlog je, da odloči večina. Kar se je dogajalo okoli referenduma, je bilo izsiljevanje in kar ocenjujem za politično napako DEMOS-a. Pristali smo na pogoje opozicije, da so lahko tudi oni „pristavili“ svoj lonček k patriotskemu procesu. Niso imeli drugega izhoda, kot da se pridružijo, sicer bi mi že decembra dobili druge volitve.

Vpr.: Vi se zavzemate za večinski sistem pri volitvah.

Odg.: Seveda, saj je to vsepovsod po svetu ustaljena praksa. Odloči naj večina. Če bi se pojavile težave z gospodarsko zakonodajo, če bi nas tudi pri tem skušali blokirati, bi jaz celoten zakon prepustil referendumskega odločanju. Ne moremo več čakati z gospodarskim zakonom. Večina gospodarstvenikov ne ve, kako naprej. Ne moremo več sodelovati s tujino, če ne vedo, v kakšnih okvirih se pri nas gospodari. Dileme je potrebno v nekaj mesecih rešiti in dejstvo, da čakamo že toliko časa, je naša velika politična napaka.

Vpr.: Tudi pri ustavi se je zataknilo.

Odg.: Gre za krivdo opozicije, ker niso zainteresirani in ker nimajo svojega programa. Tudi o lastninjenju so izdelali neke vrste predlog, ki pa je zelo „reven“. Brez opozicije pa po normalnem postopku ne moremo sprejeti nove ustave. Še lani, ko je šlo za pogajanja med strankami o slovenski samostojnosti, so se pojavile trditve o asimetrični federaciji, kompromisni predlog, ki so ga naposled umaknili. Rabili smo dvotretjinsko večino za razglasitev samostojnosti, izvedli smo referendum in rezultati so tu. Zdaj se pogajamo o ustavi in nikamor ne pridemo.

Vpr.: Kdaj naj bi prišlo do referenduma?

Odg.: Še dva ali pa tri tedne je časa za usklajevanje, nato pa moramo iti v referendum, če ne gre drugače, ker nimamo dveh tretjin. Opozicijo usklajevanje drži v stalni politični aktualnosti, ker nimajo alternativ, je pač to zanjo produktivno. Gre za legitimno pot, vendar mi imamo pravico iskati druge poti.

Vpr.: Bučar ali Bavčar sta bila na kongresu SDZ ostro nastrojena do DEMOS-a. Bučar je trdil, da v DEMOS-u vlada demokratični centralizem, podobno Bavčar, ki je razcep v SDZ označil kot refleks na dogajanje v DEMOS-u.

Odg.: Če res tako mislim, potem ne vem, zakaj sploh še sodelujeta v DEMOS-u. To je poskus nabiranja političnih točk, ki jih ima tudi ta vlada, ogniti odgovornosti. Slovenci niso tako naivni, da bi temu nasedali. Sporov in napadov je preveč. To ne vodi nikamor. Če ljudje mislijo, da so prenovitelji boljši, naj jih izvolijo. Čudež tudi oni ne morejo delati. Celo pred volitvami sem nekoč izjavil, da bi bilo pravično, če bi ZKS zmagala na volitvah

— za kazen, da prevzame popravljanje situacije, ki jo je povzročila. Nekaj smo pa le premaknili v teh dveh letih. Če se spomnim, je Kučan še v najinem zadnjem „dvoboju“ spregovoril o tesnih vezeh z jugom. DEMOS je imel bolj realno oceno situacije. K ureditvi tega geografskega prostora je bistveno prispeval, bil je edini politični dejavnik v Jugoslaviji, ki je imel jasno načrtano pot. Kar zadeva demokratičnosti, si ne moremo očitati spodrsrljavev. Napak pa je seveda tudi cela kopica.

Vpr.: Kaj mislite, da je bila vaša glavna napaka?

Odg.: Napaka, ki nam je v bistvu niti ne očitajo, je zavlačevanje v gospodarski politiki. En del DEMOS-a, v katerem sem bil tudi sam, je že lansko jesen zahteval uvedbo lastninjenja, ker je bilo zakon tako treba popravljati, ga prilagajati realnim procesom. Druga napaka je nadaljevanje gospodarske politike prerazporejevanja denarja — jemati tistim, ki so nekaj prigrisnili, in dajati tistim, ki jim voda teče v grlo. S tem smo se izogibali resnici in zadrževali naraščanje nezaposlenosti, kar pa ni rešitev. Tretja napaka je bila, da smo se v parlamentarnem življenju preveč spuščali v podrobnosti, kar sodi v kompetence vlade in ministrov. Najhujše je tisto, kar zadeva materialno bazo slovenskega naroda, vse drugo se da opravičiti.

Vpr.: SDZ, kakršna je bila pred kongresom, se je razcepila. Govori se, da se bodo razcepili tudi Zeleni.

Odg.: Kar zadeva Zelene, mislim, da ne gre za kadroviski problem, ampak za konceptualno-politične razlike in ni izključeno, da bo prišlo do razcepa. Morda se bo razcepila polovica, lahko pa 40 odstotkov. Če bo tako, se bodo posledice kazale v Demosu.

Če z novo grupacijo ne bo mogoče doseči sporazuma, moramo iti v nove volitve, ker ne moremo čakati nekega primerne trenotka za volitve v okviru mandatnega obdobja.

Slovenska tiskovna agencija
Ljubljana, 17. oktober 1991

SLOVENC NA KOROŠKEM

CAPUDER-AMBROZY: Minister za kulturo dr. Andrej Capuder in koroški kulturni referent dr. Peter Ambrozy sta se pomenila za kulturno izmenjavo. Marsikaj se bo spremenilo zaradi tega pogovora, ki je bil odkrit (ker prejšnji niso bili), in s tem vključili Slovence na Koroškem v skupno delovanje. Kulturni stiki so sledeči: Izmenjava na gledališkem področju: Na leto bi prišlo do dveh ali treh slovenskih predstav v celovškem Mestnem gledališču. Izmenjava na področju festivalov; umetniki iz Slovenije naj nastopajo na „Caritijskem poletju“, umetniki iz Koroške na „Ljubljanskem festivalu“. Izmenjava na področju koncertov: Napovedano je bilo sodelovanje na področju Deželnega konservatorija in Glasbenega društva. Do intenzivnih stikov naj pride tudi med galerijami. Dr. Capuder je čestital zaradi osnutka kulturnega zakona in dodal, da bi bilo lepo, ko bi se manjšina v svojem kulturnem prizadevanju čutila bolj zastopano tudi finančno.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

SLOVENSKI DOM CARAPACHAY

Janez Gričar 70-letnik

Te dni praznuje sedemdesetletnico Janez Gričar, delavni član našega Doma. Slavljeneec je doma iz Hrastnika, kjer je bil v službi v tamkajšnji steklarni, odkoder je bil nasilno mobiliziran v nemško vojsko. Dodeljen je bil v Francijo, ter prišel kmalu v angleško ujetništvo. Tam sta se dobila z rodnim bratom Karlo, ki sta pozneje skupaj delila pot usode. Iz taborišča v taborišče sta prišla v južno Italijo, se priključila močni grupi slovenskih fantov ujetnikov, ki so v sklopu angleške vojske bili organizirani v Slovenskem triglavskem bataljonu, za slučaj, če bi

zaprotni zavezniki zasedli Slovenijo, a zgodilo se je vse nasprotno.

Ob koncu vojne se je Janez odločil, da gre raje v izseljenstvo kot pa da bi se vrnil v od komunizma zasedeno domovino. V Argentino je prišel leto 1948, kjer je dobil službo in v njej ostal do upokojitve v tekstilni tovarni. Kmalu se je poročil s Heleno iz znane Klemenčičeve družine. Postavila sta si prijazen dom v tem kraju, družino so osrečile štiri hčerke, od katerih pa je najstarejša Brigita umrla, ko je imela komaj šestnajst let. To je bil eden od močnih udarcev za družino.

Janez Gričar je bil med prvimi člani našega Doma, vedno pripravljen za dobro delo in pomoč. Nikdar pa ni odrekel pomoči tudi drugim Domovom kot San Martinu in Slovenski hiši, vedno kadar je bilo treba pripraviti kaj na ražnju.

Slavljencu želimo še dolgo zdravja, da bi še dolgo časa bil v pomoč svoji družini in slovenski skupnosti. Tudi Svobodna Slovenija, katere naročnik in bralec je že od začetka, se pridružuje čestitkam.

25-letnica Zveze slovenskih mater in žena

Lepo število članov naše skupnosti se je udeležilo srebrnega jubileja Zveze, dne 2. oktobra v Slovenski hiši; najprej zvečer maše v cerkvi Marije Pomagaj, katero je daroval prelat dr. Alojzij Starc za vse pokojne žene in matere. Pridigo je namenil naši obletnici in njenemu delu s prošnjo božji Materi, naj še naprej pomaga, da bo organizacija tudi v bodočnosti služila v dobro nam vsem. Lektorice so bile odborice, darove pa sta prinesli predsednica Pavlina Dobovšek in prejšnja tajnica Dani Zupan.

Potem se je nadaljevalo slavlje v obecnici ob okrašenih mizah in z velikim letakom o jubilejni 25-letnici. Predsednica je pozdravila vse navzoče in se jim zahvalila za prisotnost in dolgoletno pomoč Zvezi. Asistent dr. Jure Rode je povedal pomembne misli o važnosti idealov vzgoje in svetosti zakona v blagor družin kljub nasprotnim vetrovom časa. Socialna referentka Martina Jeločnikova je podala kratko poročilo o nastanku in nadaljevanju tega odseka, ki je začel delovati na pobudo Marice Zakrajškove, ker so razmere silile v to dejavnost.

Tajnica Irena Fajdiga pa je prečitala tri člene pravilnika 1. Zveza slovenskih mater in žena je organizacija, ki povezuje vse matere, žene in vzgojiteljice, katere soglašajo s krščansko, slovensko, demokratsko izseljensko ideologijo. 2. Organizacija ima sedež v mestu Buenos Airesu v Argentini. 3. Namen organizacije je skrbeti za vključevanje slovenskih mater in žena v splošno poslanstvo slovenske združenosti v njihovem zasebnem in javnem življenju. V ta namen skrbi posebej za duhovno poglobljanje in stanovsko izpopolnjevanje žene, predvsem v njihovem vzgojnem področju, ter za njihovo čim uspešnejšo sodelovanje z ustanovami skupnosti, zlasti tistimi, ki imajo vzgojne in dobrodelne namene. Gibalne sile so: 1. Vzgajati naše otroke, da so slovenskega rodu. 2. Posredovati naši

mladini slovenske običaje in tradicijo. 3. Pomagati osamelemu in pomoč potrebnemu rojaku. 4. Ostati zvesti načelom zaradi katerih smo zapustili našo domovino.

Sestavile so ga pred 25 leti ge. Tilda Eiletz, Marjana Batagelj in Pavlina Dobovškova. Na tej podlagi, na tej osnovi in s temi ideali se je ustanovila ZSMŽ s pomočjo duhovnega asistenta dr. J. Rodeta. V njegovi odsotnosti ga je nadomestoval župnik Jože Škrbec. Besede zahvale so veljale z vso hvaležnostjo odbornic obema, ki sta skrbno krmarila naš čolniček v tujem morju valov in viharjev...

„Na svojo roko“ pa so odborice presenetile predsednico Pavlino Dobovškovo z jasno zahvalo in simboličnim darilom. Podarile so umetnino — sliko inž. Uroša Žitnika „Vrtnica“, ki ji ne manjka nekaj bodic „trnja“ — katerega je spregledala in vztrajala skoraj nepretrgoma vseh 25 let kot predsednica. Tudi torta s številko obletnice v obliki srca - simbol Zveze je bila le skromna zahvala za dolgo dobo njenega delovanja. Z aplavzom in napičnico smo zaželeli sreče njej in Zvezi!

Srce-srce je bilo letošnje geslo, natisnato na podolgastem kartončku, dano vsem udeležencem kot majhen, pritrčen spominček in opominček, da se delo nadaljuje do naslednjih obletnic! Bog daj!

Tri podarjene nagrade: „Znamenje“ — umetniška slika inž. Uroša Žitnika iz Ljubljane, izdelan, okrašen les in damska zapestna ura so bile izžrebane za zaključek večera v veselje dobitnikov.

Bog plačaj vsem, ki so vsa leta delali in darovali ali na kakršenkoli način pomagali Zvezi slovenskih mater in žena!

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena so drovale v spomin ge. Tatjana Vovk: ga. N. N. 100.000, ga. dr. Nataša Krečič 200.000 in ga. Mira Ecker 500.000.

Vsem prav lepa hvala!

nabrežje, Cankarjevo stopnišče in razne hišne lupine na Stritarjevi, Čopovi in Wolfovi ulici.

LJUBLJANA — Zaradi višjih julijskih plač so upokojenci od 1. avgusta dalje dobili 9,9% višje pokojnine. Najnižja pokojnina znaša torej 2.205 dinarjev, najvišja pa 29.860. Zanimiva je primerjava: „navademu“ upokojencu pripade 5.350 din pokojnine, bivši „borec“ dobi kar 10.000. In še: kmečka pokojnina znaša 2.700 din, kmečka „borčevska“ pa 5.350.

LJUBLJANA — Že več let so ugotavljali, da je učenje srbohrvaščine v slovenskih šolah precej slabo. Zato so zdaj predlagali, da bi učenje direktno ukinili in predmet prestavili v vrsto neobveznih predmetov.

LJUBLJANA — Slovenski Karitas se je v letu dni široko razširil po vseh treh slovenskih škofijah. V njem so vključeni predvsem laiki.

LJUBLJANA — Evropa je bilo ime tedniku, ki ga je ustanovila SDP (bivša KP), da bi nadomestila prejšnji Teleks. Tiskala se je v nakladi 7.000 izvodov, a niso mogli pokriti vseh stroškov. Pravijo, da Evropa ni dobila svojega mesta, ker je veljala za komunistični tednik. In ker partija ni več na oblasti, ni mogla dobiti več podpore iz državne blagajne.

LJUBLJANA — Ponovnega napada jugoslovanske armade sicer ne pričakuje, vendar so slovenske vojne sile pripravljene, da zavrnejo vsak napad, je rekel generalmajor Janez Slapar, načelnik republiškega štaba za teritorialno obrambo.

LJUBLJANA — V živilski industriji so se pravočasno pripravili na možno pomanjkanje zalog. Žita in moke je veliko; oljarne dobivajo osnovne surovine precej iz Vojvodine, v kolikor niso cestne pregrade onemogočile prevoz. Proizvodnja sladkorja bi po sedanjih napovedih lahko zagotovila oskrbo do prihodnjega meseca maja. Z mlekom tudi ni problema, medtem ko primanjkuje raznih vrst sadja za izdelavo sadnih sokov. Problem predstavlja oskrba embalažnih materialov; morali bodo poiskati novih dobaviteljev. Blokada na cesti Zagreb-Beograd preusmerja promet iz Jugoslavije preko Madžarske. Kar se goriv tiče, so se že meseca maja začeli oskrbovati, vendar zdaj zares toče dobava (dnevno 1—2 tisoč ton) redno iz Avstrije. Sklenjeni so tudi dogovori z Italijo in Francijo, zato računajo, da je zalog goriv za dobre tri tedne.

CELJE — Slovenski potni listi so odlične kvalitete. Izdelujejo jih v grafičnem podjetju Cetus in so prestali zahteven preizkus v Nemčiji. Tam so ugotovili, da je po zaščiti eden najboljših potnih listov v Evropi.

LJUBLJANA — V avgustu je slovenski industriji šlo precej slabo: proizvodnja je v primeri z lanskim avgustom padla za 12,7 odstotka, padla je prodaja in s tem so se povečale zloge, pa še 6.100 delovnih mest manj ima.

PREDVVOR — Pod Marijinim varstvom je naslov knjige Alojzija Žibert, ki popisuje usodo medvojnih gorenjskih in štajerskih mobilizirancev v nemško vojsko. Avtor pravi, da je v Berlinu popoln spisek vseh mobilizirancev, ranjencev in padlih. Knjigo, ki ima podnaslov Spomini Slovencev — nemškega vojaka na drugo svetovno vojno v letih 1941-19456 je izdalo Časopisno podjetje Gorenjski glas iz Kranja.

LJUBLJANA — Frančiškanska cerkev je dobila dodatno podporo od ljubljanske občine za obnovo pročelja in strehe. Za to je porabila 500.000 dinarjev.

LJUBLJANA — Mladinska knjiga ima prenovljeno knjigarno, v kateri je možno izbirati med 25.000 knjigami. Poleg direktne ponudbe pa je založba povezana z mednarodnimi bazami podatkov, s katerimi je možno naročiti skupaj čez milijon in pol različnih knjig in kakih sto trideset tisoč revij.

LJUBLJANA — Odkrivanje skritega orožja in streliva na mejnih prehodih je čisto običajna zadeva. Drugače pa je bilo, ko so policisti odkrili v senu skritih skoraj sto protipehotnih razpršilnih min, vžigalnikov in detonatorjev. Vse to je bil skril neki Oplotničan ki je prevažal orožje za Teritorialno obrambo, pa se tudi sam „oborožil“. Vse to je seveda prodajal tihotapcem iz Jugoslavije.

LJUBLJANA — Ljubljanski Grad nima več svojega odbora za preno, ampak bo prenova in konservatorska dela v rokah izvršnega sveta skupščine mesta.

ANHOVO — Novo tovarno za tesalcevi so odprli in v njej je zaposlenih 45 oseb. Tesalcevi so narejene iz steklenih vlaken, podprte s kremenčevim peskom. Novi produkt bo zamenjal cevi iz azbesta, s čemer bo izboljšano zdravstveno stanje med proizvodnjo in tudi okolje je manj obremenjeno. V Anhovem proslavljajo letos sedemdesetletnico tovarne Salonit, ki je iz prvotnega azbesta več obratov preusmerila na manj nevarne materiale.

CELJE — Železniška proga Celje-Velenje je slavila stoletnico. Proslavili so jo z vožnjo muzejskega in turističnega vlaka; v obnovljenih vagonih in s parno lokomotivo se je peljalo 500 gostov.

LJUBLJANA — Termoelektrarna in toplotna v Mostah proizvaja 80 odstotkov električne energije in greje 44.000 stanovanj v slovenskem glavnem mestu. Za vse to pa porabi na leto 750.000 ton premoga in 6.700 ton tekočih goriv. Vendar pa je tehnologija stara že dvajset let in temu primerno so tudi posledice: lani je od kurjave ostalo 200.000 ton pepela in veliko ga je bilo v zraku. Zato imajo pripravljenih več sanacijskih programov, ki jih bodo uvedli po finančnih možnostih.

LJUBLJANA — Od 20 do 27 odstotkov so se podražili ljubljanski stroški, kot je avtobusni promet, cene za odvoz smeti in odpadkov, oskrba pitne vode, stanarina in kanalizacija. Nekaj pa se je pocenilo; dimnikarji so znižali ceno njihovih uslug. Vse to velja od 1. oktobra.

LJUBLJANA — Študentje medicine so svetovno povezani v IFMSA, Federaciji društev študentov medicine. Tudi slovenski medicinci so sodelovali preko jugoslovanskega komiteja. Zdaj pa so osnovali svoj komite SloMSIC, ki je bil uradno sprejet v mesecu avgustu na štrideseti skupščini federacije na finskem otočju Aland. SloMSIC pomeni Slovene Medical Student's International Committee, po domače pa KMO — Komisija za mednarodno dejavnost pri ljubljanski medicinski fakulteti.

PIRAN — Višja pomorska in prometna šola v Piranu vežba že dolga leta ladijske navigatorje. Zdaj pa so se domenili z Adria Airways, da bi mogli usposabljanje tudi kontrolorje letenja, saj imajo precej izkušenj pri izobraževanju s področja prometa.

LJUBLJANA — Slovenski oktet je z imenom Domovina posnel kaseto s 13 rodoljubnimi pesmimi, med katerimi so Zdravljica, Naprej zastava slave, Oj Dobrodo, Rož, Podjuna, Zila in Domovini.

LJUBLJANA — V sklopu akcije Ljubljana — moje mesto, obnavljajo razne dele starega mesta, kot so Cankarjevo

MALI OGLASI

Angleščina - Mila Hribar, AIL (The Institute of Linguistics Final Diploma) - Učni skupini od 7. do 10. let (osnovna) in 10. do 12. (priprava za srednjo šolo) - Tel.: 651-5354

METKA - L. in F. Švigelj - Otroške obleke - Izbira in tovarniške cene - F. Alcorta 2754 - San Justo (Barrio San Nicolás) - Tel. 441-7496

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3574; **Viktor Fekonja**

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ - Capital - Tel: 83-7347 in 71-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmi) za hiše - tovarne - avtomobile.

Inž. Janez M. Petkovšek, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa

Kadar se o računalnikih (kompjuterjih) govori, inž. **Janez Kocmur** vam poskrbi. Tel.: 651-7459 - Brandsen 2167 - San Justo.

SERVIS

Dolene Lojze - popravila barvne TV, video-kaset, radio snemalcev, kaset in audio - Cerviño 3942 - San Justo - Tel.: 651-2176.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacije - medio-integrados; sredo in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadst. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.

Turizem Bled - Najugodnejše cene za polet z avionom in turizem po svetu - Tel. 628-9504

LEGAJO Nº 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnica. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

LEGAJO Nº 3545-82

Posredovanje turističnih storitev letalske, ladijske in železniške vozovnice H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arhitektka Ana Marija Sović - Načrti in vodstvo novih zidanj, popravil, dekoracija in načrti za opremo - Rodríguez Peña 336, P. 6º of. 64. T. E. 45-2623 in 651-4206.

ADVOKATI

dr. Vital Ašič - odvetnik - ponedeljek, sredo, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knaps - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. „E“ - Capital - Tel.: 45-0320 in 46-7991

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka o 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANTARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave - privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov - Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

REDECORA - celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Alpe Hogar - Stane Mehle - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools - konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) Nº 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadst., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

CANKARJEV DOM - BERAZATEGUI

26. OBLETNICA BLAGOSLOVITVE DOMA

V nedeljo, 3. novembra:

Ob 11.30 dviganje zastav,
nato sv. maša.
Po maši kratek kulturni program,
nato kosilo ob prijateljskem srečanju na senčnem vrtu.

Vsi lepo vabljeni
Odbor

(calle 24 y 144)

10. novembra

24. PRISTAVSKI DAN

združen z

22. MLADINSKIM DNEVOM

Naš dom

San Justo

v nedeljo, 27. oktobra, ob 20. uri
ponovitev igre

Cvetje v jeseni

Režija: Frido Beznik Scena: Tone Oblak

Naš dom

San Justo

v soboto, 2. novembra, ob 20.30 uri

Pevski koncert

ob 20. obletnici Mladinskega pevskega zbora

OBVESTILA

ČETRTEK, 24. oktobra:

Seja Izvršnega odbora Zedinjene Slovenije ob 20.

NEDELJA, 27. oktobra:

Naš dom, San Justo: Ob 20 ponovitev igre Cvetje v jeseni.

SREDA, 30. oktobra:

Učiteljska seja ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 2. novembra:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

Misijonska proslava v Slovenski hiši ob 19.15 uri.

NEDELJA, 3. novembra:

V Berazategui 26. obletnica Doma.

SREDA, 6. novembra:

Sestanek ZSMŽ ob 17. uri v Slovenski hiši. Predava dr. Jure Rode. Pred predavanjem ob 15. uri, 25. občni zbor Zveze.

SOBOTA, 9. novembra:

Naš dom, San Justo: Ob 20.30 Pevski koncert ob 20. obletnici Mladinskega zbora.

NEDELJA, 10. novembra:

14. Pristavski dan združen z 22. Mladinskim dnevom s celodnevno prireditvijo

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - Monte 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Česarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gd. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

Cena največ štirih vrstic ★ 18.000.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — ★ 55.000.-

Stari in mladi

Spor med generacijama je star kot človeštvo — pa svet še vedno stoji. Poslušajmo iz starih časov:

„Naša mladina ljubi razkošje, ima slabe navade, prezira avtoriteto in ne spoštuje starejših. Današnji otroci so tirani, ugovarjajo staršem, cenijo družbo drugih in tiranizirajo svoje učitelje.“ Sokrat, grški filozof; 470-399 pr. Kr.

„Nobenega upanja nima več za prihodnost našega naroda, če bo ta odvisna od današnje lahkomiselne mladine, kajti ta je brez dvoma neznosna, brezbožna in premodra za svoja leta. Ko sem bil še mlad, so me učili lepega vedenja in spoštovanja do staršev. Današnja mladina

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati, Gregor Batagelj

Correo Argentino Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino ★ 360.000; pri pošiljanju po pošti pa ★ 400.000; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

V Evropi lahko kupite Svobodno Slovenijo:

▼ Trstu: Knjigarna Fortunato, Vía Paganini 2;
▼ Celovcu: knjigarna Mohorjeve družbe, Viktringer 26.

Stavljenje: MALIVILKO

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,
Estados Unidos 425

(1101) Buenos Aires - Tel.: 362-7215/1346

Nova telefonska številka
v Slovenski hiši

643-0241

pa hoče vse boljše vedeti in vedno opleta z jezikom.“ Hesiod, antični pesnik, okoli 700 let pred Kristusom.

„Ta mladina je do temeljev pokvarjena, je hudobna, brezbožna in lena: Nikoli ne bo takšna, kot je bila prejšnja. Ne bo se ji posrečilo, da bi ohranila našo kulturo.“ 3000 let stare glinaste plošče iz Babilona.

„Tudi časi niso več taki, kot so bili. Otroci ne ubogajo več svojih staršev.“ 5000 let starega papirusa iz Egipta.

Spor med generacijami je torej od zmeraj. V naših dneh pa se je še izostril. Obema generacijama je danes težko. Spora pa ne bo več, če se bosta obe strani potrudile za medsebojni pogovor in poslušanje.

Iz knjige „Vročje železo“.

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da je 15. oktobra t. l., okrepcana s tolažili svete vere, po hudem trpljenju mirno v Gospodu zaspala naša draga hčerka, mama, sestra, babica in teta, gospa

Zora Peršuh roj. Bajlec

Zahvaljujemo se vsem, ki so jo prišli kropit, ji poklonili cvetje in jo spremili na zadnji poti na pokopališče v Olivos.

Posebna zahvala dr. Juretu Rodetu za podaritev zakramentov in za daritev sv. maše ter poslovilne besede in molitve ob grobu.

Našo drago pokojnico priporočamo v molitev.

Žalujoci: mama Zora Albina,
sinova: Miha z ženo Moniko,
Andrej z ženo Ireno,
sestra Mirjanka z možem Vladkom
Voršičem in družino,
brata: Ferko in Jožko z družinama,
vnuki: Celeste, Andrejček, Matjažek,
Federico in Tomažek.

Florida, Maribor.